

www.omkonst.com:

Från dörr till dörr

Viktor Kopp, Passagen, Linköping, 19/1 - 9/3 2013

Text: Lotta Ekfeldt

"När jag var ett hus", 2008 © Viktor Kopp

"Självporträtt som hus", 2006 © Viktor Kopp

"Grå dörr", 2010 © Viktor Kopp

Det är lite som att gå från dörr till dörr när Viktor Kopp visar smakprov ur sin produktion från perioden 1999 - 2011.

Här finns till att börja med en underliggande dramaturgi i själva presentationen med en av Kopps tidiga dörrmålningar, "Dörr", som startpunkt, eller dör-röppnare om man så vill. Målningens betydelse understryks subtilt då den är inhytt i Vita kuben, ett avskilt rum mitt i utställningshallen. Det blir en aning högstämt där inne i kuben tillsammans med den illusoriskt målade spegeldörren och det högstämnda förstärks av det skira ljusinsläppet från galleriets stora takfönster. Jag kommer att tänka på H.G. Wells surrealistiska novell "The Door in the Wall" där figuren Wallace öppnar en mystisk dörr och hux flux hamnar i en egendomlig drömvärld med tama pantrar och annat.

"Bord", 2004 © Viktor Kopp

Jag beger mig dock vidare in i Kopps surrealistiska bildlandskap - fast utan att behöva öppna dörren. Här bland horisontalt växande trädstammar och illusoriska perspektiv tränger drömmens irrationella lagar igenom. Ibland har gravitationen upphört och hus och landskap svävar fritt mot en tom bakgrund. Vardagliga föremål är på drift likt hägringar som stigit upp från jordytan för en längre färd ut i The Void, det stora okända.

Det finns energi i Kopps experimenterande och undersökande av måleriets olika möjligheter och stämningsläget är brett: alltifrån lättsam uppsluppenhet till en slags gnagande oro. Och den där förtätade oron eller undertrycket stannar kvar i mig. För det som pågår på ytan är inte så oskyldigt och banalt som det först kan te sig.

För vad händer, tycks Kopp fråga, om vi vågar släppa kontrollen en smula. Om vi försöker gå bortom rutinemässigt seende och tänkande, öppna dörren (likt en Wallace) och bara flyta med en stund. Det kan förstås vålla oro och ängslan - men varför inte? Frågan löper som en röd tråd genom Kopps verk.

När Omkonst skrev om Viktor Kopp senast (oktober 2011) var det om de stora chokladkakorna och de gråtonade landskapen. Några av dessa målningar finns med också här liksom "Grå dörr", som i mina ögon bildar en naturlig avslutning på utställningen. Intressant också att valören i dessa senare verk är ordentligt nedskruvad, vilket ger ett nära nog kontemplativt intryck - en spännande utveckling som jag ser fram emot att följa.

"Mina tre hår", 2004 © Viktor Kopp